

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΟΔῳ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ, ΑΡ. 27	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 1ης Ἰουλίου Ἐν τῷ ἔσωτ. δρ. θ. Ἐν τῷ ἔξωτ. γρ. χρ. 8.	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΗΝ
--------------------------------------	--	---

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παύλου Καρολίδου λόγος εἰς Γλαδστών. — Περὶ ἀγνότητος. Ἐκδό-
σις Συνόδου Ἀγγλικανῶν Ἐπισκόπων. — Περὶ ληψίς ἐμιλίας Μιχαήλ
I. Γαλανοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως». —
Τὰ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει. — Ἐντυπώσεις ταξιδιωτοῦ. — Φιλίππων, οὐ
ἀδελφότης Ἀγίου Μηνᾶ. — Τὰ Τμήματα «Ἀναπλάσεως» καὶ ἡ
Κυριακὴ ἀργία. — Μία ἰδέα ἐκ βεγονίου. — Ἀπόπειραι ... Περ-
σοκρατίας. — Οἱ διδάσκοντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «Ἀναπλά-
σεως» κατὰ τὴν προεχῆ ἐβδομάδα. — Κυριακὸν Ἀποστολικόν καὶ
Βασανιστικὸν ἀνέγνωμα, ὑπὸ Κ. Δ. Διαληγοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΡΟΛΙΔΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΑ

(7 συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ὅπως ἐν τῇ θρησκευτικῇ, οὕτω καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ
βίῳ τοῦ Γλαδστώνος παρίσταται ὁλος ὁ πολιτικὸς βίος, ὅλον
τὸ πολιτικὸν σύστημα, πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, πᾶσα οὐ-
τως εἰπεῖν ἡ οὐσία τῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἀγγλικοῦ
ἔθνους, αὐτὴ ἡ πολιτεία τῆς Ἀγγλίας ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ
ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου πέλους, ἀπὸ αὐστηρῶν συντηρητικῶν
μέχρι τῶν γενναιοτάτων καὶ προοδευτικωτάτων φιλελευθέ-
ρων πολιτικῶν ἀρχῶν. Ὁ Γλαδστών ἐνεφανίσθη ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ πολιτικοῦ βίου θεωρούμενος ὡς αὐστηρὸς συντηρητικὸς
καὶ ἐφάνη ὅτι ἐξῆλθεν ὡς ἄκρος φιλελεύθερος. Καὶ ἡμῶς
κατὰ βάθος καὶ οὐσίαν ὡς Γλαδστών εἰσῆλθε καὶ ὡς Γλαδ-
στών ἐξῆλθε συμφωνότατος πρὸς ἑαυτὸν ἐν πᾶσιν, ὑποστάς
τὴν μακρὰν ἐξέλιξιν ἄνευ ἀποτόμου μεταβολῆς, ἄνευ ἀντή-
σεως ἀρχῶν, ὑπὸ τὴν ὅψιν τοῦ φιλελευθέρου καριστίου τὸν ἀληθῆ
συντηρητικὸν καὶ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ αὐστηροῦ συντηρητι-
κοῦ τὴν πρὸς ἀληθὴ πρόδοον ὀργώσαν πολιτικὴν φύσιν. Ἀλ-
λως αἱ προσωπομαίαι *συντηρητικῆς, φιλελευθέρας, προοδευτι-
κῆς, Τόρου, Οὐίγος, ριζοσπάστης, μοναρχικῆς, δημοκρατικῆς,*
καὶ ἂν ταῦτα ἐν τῷ Ἀγγλικῷ βίῳ εἶχον τέσσην σημασίαν
διαφορᾶς, ὅση συνήθως ἀποδίδεται εἰς τὰς ἄλλας χώρας, διὰ
τὴν μεγάλην πολιτικὴν διάνοιαν τοῦ Γλαδστώνος οὐδεμίαν
εἶχον σημασίαν. Ἐν τῇ εὐρείᾳ ταύτῃ καὶ γενναίᾳ πολιτικῇ

διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ πάντα τὰ μερικὰ ὑπεχώρουν
πρὸ τοῦ μεγάλου καθολικοῦ, καὶ τὸ καθολικὸν τοῦτο πε-
ριεῖχε πάντα ἐν ὁμονίᾳ ἐν ᾧ μέτρον εἶναι ἕκαστον χρή-
σιμον πρὸς τὴν τοῦ μεγάλου ὅλου ὑπάρξιν καὶ συντήρησιν.
Οὐχὶ διὰ πολιτικῶν προσωνυμιῶν, ἀλλὰ διὰ παραστάσεως
τῶν πραγμάτων αὐτῶν πρέπει νὰ ἱστορηθῇ ὁ πολιτικὸς βίος
τοῦ Γλαδστώνος. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην αὐτὰ τὰ πράγ-
ματα μονοῦ φωνῇ ἀφίεται λέγοντα: Ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς
ὁ μῆψω συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας Γουλιέλμος
Γλαδστών ἐξελέγη βουλευτὴς μέχρι τῆς μετὰ 60 ἔτη ἐξέ-
λου αὐτοῦ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ βίου οὐδεμίαν μεταρρύθμισιν ἐχί-
νετο ἐν τῇ δημοσίᾳ βίῳ τῆς Ἀγγλίας, ἐν τῇ πολιτικῇ, ἐκ-
κλησιαστικῇ, διοικητικῇ, οἰκονομικῇ, ἐμπορικῇ νομοθεσίᾳ,
εἰς ἣν δὲν ἐπίδρασε τὸ πνεῦμα τοῦ Γλαδστώνος. Τὰ πλείστα
μάλιστα ὑπῆρξαν ἔργα τῆς διανοίας, τῆς θελήσεως καὶ τοῦ
λόγου τοῦ Γλαδστώνος. Ἐν παντὶ δὲ ἔργῳ αὐτοῦ ἐν τῇ
χώρῳ ταύτῃ διέλαμψε τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, τῆς προ-
όδου, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν τῇ πολιτικῇ βίῳ ὁ Γλαδστών διέπραψεν ἐπὶ ταῖς τίσι-
σιν μεγάλαις ἀρεταῖς, ἅς ὁ μέγας Περικλῆς ἀπαιτεῖ παρὰ
τοῦ πολιτευομένου. Τὸ γινῶναι τὰ δέοντα, τὸ ἐρμηνεύσαι
ταῦτα, τὸ φιλόπολιν εἶναι καὶ κρείττονα χρημάτων. Ὡς πρὸς
τὸ πρῶτον, τὸ γινῶναι τὰ δέοντα, ἡ μεγάλη διάνοια τοῦ
Γλαδστώνος ἦτο μέγα βιβλίον, ἐν ᾧ ὁλόκληρος ὁ βίος ὁ ἱστο-
ρικὸς, ὅλη ἡ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας, ἠδύνατο ὡς δι' ἱστορίας
νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Γλαδστώνος. Ὡς πρὸς τὸ
δεύτερον, τὸ ἐρμηνεύσαι, ἦτοι τὸ διδάξαι ταῦτα καὶ πείσαι
λαὸν ἐλεύθερον καὶ πεφωτισμένον, οἷος ὁ Ἀγγλικός, ὁ Γλαδ-
στών εἶχεν εἰς ἀπαράμιλλον βαθμὴν τὴν ἀρετὴν τοῦ λέγειν, οὐχὶ
διὰ ρητορικῆς σοφιστικῆς, ἀλλὰ διὰ ρητορικῆς εἰκονίζουσης καὶ
ἐρμηνευούσης τὴν ἀλήθειαν καθ' ὅλον τὸ βάθος καὶ πλάτος,
ἐκ ταύτης ἀραιομένης ῥώμην καὶ ἐκ τοῦ καλοῦ τῆς ἀληθείας
καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὴν κόσμον καὶ τὴν χάριν αὐτῆς. Ἦθελεν
ἐπιλίπει ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος ἐὰν ἠθέλομεν ἀπαριθμεῖν ἢ μᾶλ-
λον ἠθέλομεν ἱστορήσει τοὺς ρητορικοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς νίκας
τοῦ Γλαδστώνος ἐν τῇ μακρῇ αὐτοῦ πολιτικῇ βίῳ τῶν 60
ἐτῶν. Ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ μέγας Ἀγγλὸς ἱστοριογράφος

Μακάριον ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῇ τοῦ βουλευτικοῦ βίου τοῦ Γλάδστον-
νος τὴν τοῦτου φωνὴν ἐκάλει «μουσικὴν τῆς βουλῆς». Τῷ
1869 ἐν τῇ ζητήματι τῆς Ἑλλανδικῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐ-
τονομίας ὑπεστήριξεν ὁ Γλάδστον τὴν ὑπ' αὐτοῦ προταθεί-
σαν αὐτονομίαν διὰ λόγους, περὶ οὓς ὁ δεινότητος τῶν Γλά-
δστον δημοσιογράφων τοῦ αἰῶνος Λημοῦν ἔγραψεν ἐν τῇ Πα-
ρισινῇ «Εφημερίδι τῶν Συζητήσεων» ὅτι «ἐν τῷ μεγάλῳ
ἐκείνῳ λόγῳ, δι' οὗ ἐπὶ ὧρας ὀκτακλήρους νυκτερινὰς ὁ μέγας
ρήτωρ-διδάσκων τὸ Κοινοβούλιον εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ, εὐδε-
μία συλλαβὴν ῥῥῶντο νὰ φωνῇ περιτεύουσα». Τὴν ῥητορι-
κὴν δεινότητα τοῦ Γλάδστοντος ἐνεκωμιάσεν πρὸ μικροῦ ἐν τῇ
Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων αὐτὰς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιγλαδστο-
νικῆς πλειονότητος Βάλλφουρ. Ὁ Γπῆρξεν, εἶπε, τὸ μέγιστον
μέλος τοῦ μεγάλου ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος, ἐξ ὧτων
ἐγνώρισεν ὁ κόσμος. Καὶ δύναται τις ἄνευ ὑπερβολῆς νὰ εἴπῃ
ὅτι ὅταν ὑπῆρχεν ἀρετὴ συγκινουῦσα πολυπληθεῖ ὄχλῳ, δύνα-
μένη νὰ ἀσπάζῃ αὐτῆς, νὰ καλλῶνῃ τὰς διακρίψεις αὐτῆς, ἦν
δὲν ἐκείνητο ὁ Γλάδστον εἰς ὑπέρτατον βαθμόν. Συζητητὰ
δεινοί, εὐφροδῆεις ῥήτορες ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι. Καὶ ἄλλοι
ἤξευρον νὰ ὀβρισιῶσι ἐπιτηδεύει τοιαύτας ἀμνηστίας. Ἄλλ'
οὐδαίς ποτε ἄνθρωπος συνιδούσας τὰ προσόντα ταῦτα ὅσον ὁ
Γλάδστον». Ὁ αὐτὸς Βάλλφουρ εἶπε περὶ τινος πρὸ εἰκοσι-
ετίας συνεδρίας τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων: «Μετὰ προ-
κατηχητικὰς ἀρεβολισμούς, καθ' οὓς εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ
λάβῃ τὸν λόγον, οὐχὶ ἄπαξ καὶ δις, ἀλλὰ πολλάκις, ἀποῦ
οὐκ ἔλθον ὥραι μεθ' ὧρας, ἀνέλαβε νὰ ἀποδείξῃ εἰς Βουλὴν
δύσθυμον, ἀνυπόμονον, κακῆς φύσεως, ὅτι εἶχε δικαίον ν' ἀπο-
δείξῃ τοῦτο μετὰ τῆς πεποιθήσεως, ἥτις ἀπετέλει τὴν κυρίαν
αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Δὲν θὰ λη-
σμονήσῃ οὐδέποτε τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀγορεύσεως ἐκείνης.
Ὡς κατέφυγον φυσικῆς ἀντοχῆς ἦτο ἀπαρδεγμέναιστος. Ὡς
κατέφυγον κοινοβουλευτικῆς εὐφυΐας, δεξιότητος, ἐπιμονῆς,
ἐγγύτητος ἦτο ἀνέφικτος. Φεῦ! οὐδαίς ἤμπορεῖ ν' ἀνα-
πλάσῃ ζωντανὴν ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ τοιαύτου εἰκόνα.
Αἱ λέξεις καίενται τεταχυσμέναι ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐγγύς
τῶν λέξεων ἀνδρῶν ὑποδεεστέριον. Ἀλλὰ τὸ φρόνημα, τὸ
πῦρ, ἡ ἐμπνευστικὴ ἀπὸ τοῦ, ὅστις θὰ ῥῥῶντο νὰ
ζωογονήσῃ αὐτὴς τὰς λέξεις ἐκστομίζων αὐτάς, ἀπῆλθεν
ἐπίσης. Καλὴ τῇ πίστει πρέπει ν' ἀποδεχθῶσιν οἱ μεταγεν-
νέστεροι οἵποῖς τις ἦτο πρὸς ἡμᾶς, ἐχθροὺς ἢ φίλους, ὅσοι
ἠτύχησαν ν' ἀκροασθῶμεν αὐτοῦ. Καὶ ἂν παραταθῇ ἐπὶ
μήκιστον ὁ ἡμέτερος βίος, καὶ ἂν παραστῶμεν εἰς τὸ μεσου-
ράννημα ἄλλων ἀνδρῶν προωρισμένων νὰ κλείσωσι τὸ Κοινο-
βούλιον καὶ νὰ παρῶσιν μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν θρόνον
καὶ εἰς τὴν πατρίδα, δὲν θὰ ἴδωμεν πλέον ἐν τῇ Βουλῇ ἄνδρα
καθιστάμενον ἐξ ἑαυτοῦ εἰς τοὺς μὴ ἀκροασθέντας τοῦ Γλάδστοντος
τὴν ἀπόφασιν».

Τοιοῦτος ὁ Γλάδστον ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ὡς ῥήτωρ ἐγ-
κωμιάζομενος. Συνελόντι εἰπεῖν ὁ Γλάδστον ἦτο ῥήτωρ ἄρι-
στος καὶ τέλειος ἐν τῇ ἀρίστῃ σημασίᾳ τοῦ ὀνόματος, ῥή-
τωρ ἐνὸς ἐν τῷ λόγῳ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, τῆς πε-
ποιθήσεως ἐπ' αὐτὴν, τῆς ἐνθουσιώδους ἀφοσιώσεως πρὸς αὐ-
τὴν μετὰ τῆς φυσικῆς, ἀνεπιτηδεύτου τέχνης τοῦ καλοῦ.
Καὶ δύναται ἄριστος νὰ ῥηθῇ περὶ τῆς ῥητορείας τοῦ Γλάδ-

στοντος ὅτι ἦτο «ἀντεσθὴς καὶ τέλειος ἡγεμὼν καὶ βουβίς
εὐπειθούς φάσις πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν παραμυθούμενος καὶ
ἄγων ἐμμελῶς». Οἱ λόγοι τοῦ Γλάδστοντος, ὧν οἱ σπουδαί-
τεροι ἐκδοθέντες πρὸ μικροῦ ἀπετέλεσαν δέκα μεγάλους τό-
μους, οἱ ἀπαγγελλόμενοι οὐχὶ ἀπλῶς ἐν τῇ βουλῇ, ἀλλὰ καὶ
ἐν δημογύρεσι λαοῦ, ἀπετέλουν μέγιστον καὶ δραστηκώτατον
ὄπλον ἐν τοῖς μεγάλοις πρὸς μεγάλας ἠθικὰς κατακτήσεις
γενομένοις βουλευτικοῖς ἀγῶσι καὶ στρατείαις. (ἀκολούθῃ)

Ἡ ἐπομένη «περὶ ἀγνόητος» ἐκθεσις ἐγένετο δημοφύμως δεκτὴ
ὅπῃ τῆς ἐν Λαμβόθῳ Ἀγγλικανῆς Συνόδου τῷ 1888 καὶ νῦν συ-
στατὰ πάλιν ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ 1897 εἰς τοὺς κληρικούς καὶ
λαϊκοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀναπλά-
σεως» μετέφρασεν αὐτὴν ὁ φίλος κ. Λουΐζος Ἑλισίου.

ΠΕΡΙ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ

Ὁμιλοῦμεν ὡς ἄνθρωποι ἔχοντες βαθεῖαν συνειδήσιν τῆς
ἐνότητος τοῦ Θεοῦ εὐθύνης αὐτῶν διὰ τοὺς λόγους, τοὺς
οἵοις ἐκστομίζουσι περὶ ζητήματος σπουδαϊοτάτου.

Γινώσκοντες, ὡς ἡμεῖς γινώσκοντες, πόσον ἀμαρτήματα
ἀναγκάζει εἰς εὐμύον σπουδαῖον δημόσιον σκάνδαλον, ἀλλὰ
καὶ σήπουσιν ὑποϋλως καὶ καταβιβρώσκουσι τὴν ζωὴν πολ-
λοῦ πληθεύς ἐν πάσῃ τάξει καὶ πάσῃ χόρῳ, δὲν ἐνδύμεθα
νὰ σιγῶμεν, εἰ καὶ δὲν τοιμῶμεν νὰ εἰπωμεν πᾶν ὅ,τι γι-
νώσκουμεν.

Ὁφείλομεν, ὡς ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, νὰ
ὕψωμεν τὴν σημαίαν ὑψηλῆς καὶ ἀγνῆς ἠθικότητος, καὶ
παρκαλοῦμεν πάντας, εἴτε ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν
Ἐκκλησίαν εἴτε μὴ, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, τοῦ κοινῶς ἡμῶν
Πατρὸς, νὰ συσπειρωθῶσι περὶ τὴν σημαίαν ταύτην. Μά-
λιστα δὲ παρκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὴν εὐθύνην τῆς θε-
ραπείας ψυχῶν νὰ ἐξετάσωσι μετὰ προσοχῆς τὸ ζήτημα καὶ
νὰ ἐρωτήσωσιν ἑαυτοὺς, τί πράττουσιν ἢ δύναται νὰ πρά-
ξωσιν, ὅπως προστατεύσωσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀπὸ τῶν θα-
νασίων καταστροφῶν τῶν προξενουμένων ὑπὸ τῶν σαρκικῶν
ἀμαρτιῶν. Φρονοῦμεν ὅτι, εἰ καὶ ἡ δημοσία συνειδήσις ἔχει
πῶς ἐξεγερθῇ καὶ αἱ μετ' αὐταπαρνήσεως προσπάθειαι τῶν
ἐργασθέντων πρὸς τοῦτο δὲν ἀπέθῃσαν ἐντελῶς μάταιαι,
ὅμως τὸ τρομερὸν μέγεθος τοῦ κακοῦ δὲν εἶνε ἐντελῶς γνω-
στόν.

Δὲν εἴμεθα τυφλοὶ πρὸς τὸν κίνδυνον τὸν ὑπάρχοντα ἐν
τῇ δημοσίᾳ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγκῆς. Τρέμο-
μεν φοβούμενοι μήπως ἔχῃ κακὴν ἐπίδρασιν, μάλιστα ἐπὶ
τοὺς νέους, μεγαλειτέρα γνῶσις τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἀμαρ-
τίας. Ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ λαλήσῃ ἡ
Ἐκκλησία μετὰ φωνῆς εὐκρινούς.

Πανοηρικῶς διακηρύττομεν, ὅτι μόνος ὁ ἀγνὸς βίος εἶνε
ἄξιος πλάσματος πεπλασμένου κατ' εἰκόνα Θεοῦ.

Διακηρύττομεν, ὅτι οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουσι νὰ διατηρῶ-
σιν ἄγνόν τὸ σῶμα αὐτῶν, ὅπως εἶνε ἀνάξιος τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος.»

Διακηρύττομεν, ὅτι βίος ἀγνός καὶ δυνατός εἶνε εἰς τὸν
ἄγαγον καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προστάσσεται.

Διακηρύττομεν ὅτι εἴςου ἀμαρτάνει ὁ ἀνὴρ ἐκβάνων τῆς
ἀγνότητος, ὅσον ἡ γυνὴ.

Διακηρύττομεν ὅτι ὁ ἀνὴρ εἶνε πρὸ πάντων ὑπεύθυνος,
λαθὼν παρὰ Θεοῦ τὴν δύναμιν τῆς ἀνδρείας.

Διακηρύττομεν, ὅτι οὐδαίς διάγων ἀνθρώκον βίον ἔπρεπε
νὰ γίνηται δεκτὸς ἐν χριστιανικῇ κοινωνίᾳ.

Πανοηρικῶς διακηρύττομεθα κατὰ πάσης ἐλαττώσεως τῆς
ἐρωτήσεως τοῦ γάμου.

Ἐπομνήσκοντες πάντας, εἰς οὓς ἡ φωνὴ ἡμῶν ἤθελε
φθάσῃ, ὅτι ἡ ὁρῇ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ καὶ
ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου, ἀπεκαλύφθη κατὰ τῶν ἐθνῶν τῶν
παρεβάντων τὸν νόμον τῆς ἀγνότητος, καὶ πανηγυρικῶς κη-
ρύττομεν τὴν ἡμετέραν πεποίθησιν, ὅτι ὁποῦν ποτε ἀτιμά-
ζεται ὁ γάμος καὶ τὰ ἀμαρτήματα τῆς σαρκὸς θεωροῦνται
ἐλαφρά, ὁ οἰκογενειακὸς βίος καταστρέφεται καὶ αὐτὸ τὸ
ἔθνος θάττον ἢ βράδιον παρακμάζει καὶ καταστρέφεται.

Ἡμεῖς, τὸ καθ' ἡμᾶς, ὡς ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Θεοῦ, πεπεισμένοι περὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος καὶ
συνασθάνοντες ὅτι οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὴν γενικὴν ἐνέργειαν
ὑπὸ πάντων τῶν χριστιανῶν θὰ δυναθῇ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ κα-
κόν, ἀποφασίζομεν νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τοῦ κλήρου καὶ
τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῶν ἡμετέρων ἐπισκοπῶν περὶ τοῦ τίνα
εἶνε τὰ ἄριστα μέτρα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς
ἐλπίδα τῆς βαρεῖας ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν καλεῖ ἡμᾶς ὁ Θεός.

Φρονοῦμεν ὅτι εἶνε ὠφέλιμον νὰ ἐξετάσωμεν τοιαῦτα ζη-
τήματα, ὅσα τὰ ἐξῆς.

α' Τίς εἶνε ὁ ἄριστος τρόπος τῆς ἀναπλάσεως τῶν ἡθῶν
καὶ τῆς ἐπιμαρτήσεως ὑψηλότερου ἠθικοῦ φρονήματος ἐν τῷ
ζητήματι τῆς ἀγνότητος.

β' Πῶς ἰδίᾳ δύναται νὰ περιφρουρηθῇ ἡ ἀγνότης τοῦ γά-
μου καὶ νὰ πλασθῇ ὑμειστέρα κοινὴ γνώμη περὶ τοῦ πρά-
γματος, πρὸς τοῦτο δὲ πῶς δύναται νὰ καταστῇ ἡ τελευταῖα
τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ὡς σεμνοτάτη καὶ ἐπιβλητι-
κοτάτη.

γ' Πῶς δύναται τις νὰ πραγματευθῇ ὡς προνομιώτατα
καὶ ἀκινδυνότατα τὸ δυσχερές τοῦτο καὶ λεπτόν ζήτημα
πρὸς τὰ τέκνα ἡμῶν, τὸν οἶκον, τὰ σχολεῖα καὶ ἄλλους τό-
πους ἀγωγῆς.

δ' Πῶς δύναται νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ἐν τῷ στρατῷ, τῷ
ναυτικῷ καὶ ἐν ἄλλαις δημοσίαις ὑπηρεσίαις ἐργαζομένους
ὅπως δημιουργήσωσι καὶ διατηρῶσιν ὑψηλότερον φρόνημα
ἀγνότητος.

ε' Πῶς δύναται τις νὰ προφυλάξῃ ὡς ἄριστα ἐκείνους,
ὅστις εἴτε διότι δὲν δύναται νὰ νυμφευθῶσιν, εἴτε δι' ἄλ-
λας αἰτίας εἶνε ἐκτεθειμένοι εἰς ἰδιαίτους πειρασμούς.

ς' Πῶς δύναται τις νὰ συνενόσῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ διὰ τῆς
ἰδέας τῆς ἐνώσεως πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ βοηθήσωσιν
ἢ νὰ βοηθηθῶσιν ἐν τῇ ἀγνῷ κατὰ τῆς ἀναγκῆς.

ζ' Πῶς δύναται τις γὰ καθάρῃ τὴν τέχνην καὶ τὰ γράμ-
ματα καὶ νὰ κολάσῃ ὅ,τι ὑπάρχει ἄετον ἐν τῇ γλώσσῃ,
ἐν τοῖς τρόποις καὶ τῇ ἐνδυμασίᾳ.

η' Τίς εἶνε ὁ ἄριστος τρόπος τῆς ἐφορηγῆς ἢ μεταρρυσ-
μῆσεως τῶν νόμων τῶν ἱδρυμένων ὅπως περιφρουρῶσι τὸν
ἄθῃον, τιμωρῶσι τὸν ἐνοχον, σφίξωσι τὸν πρῶτον, καταρ-

γῶσι τὰ κρησφύγετα τῆς κακίας καὶ ἀπομακρύνωσι τὸν πει-
ρασμὸν ἀπὸ τῶν ὁδῶν ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν προσομίαν καὶ τὸν ἐνθου-
σιασμόν, μεθ' οὗ ἡ προσπάθεια ὑπὲρ τῆς ἀγνότητος ἐγίνετο
δεκτὴ ὑπὸ τῶν νέων πάσης τάξεως. Ὑπάρχει εὐγινεῖα τις
καὶ ἱποτικότης παρὰ τοῖς νέοις, πρὸς ἣν σπανίως ποιεῖται
τις ἐκκλησίαν ἐπὶ ματαίῳ· πολλοὶ δὲ τῶν νέων ἰσχυρῶς ἐν-
γυμνοῦσι διὰ πᾶσαν βοήθειαν παρεχόμενην αὐτοῖς ἐν τῇ
ἀγνῷ κατὰ τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκὸς.

Ἔτι ἄπαξ ἐπιμαρτυροῦμεν τὸν Θεὸν λέγοντες πρὸς πάν-
τας, εἰς οὓς ἡ φωνὴ ἡμῶν ἤθελε φθάσῃ: «Ἔσπε ἰσχυροὶ ἐν
Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ζήτε βίον
ἀγνόν. Λέγετε λόγους ἀγνοῦς. Σκέπτεσθε σκέψεις ἀγνῆς.
Ἀποφεύγετε καὶ ἀποστρέψετε πᾶν μὴ τελείως σεμνόν. Πε-
ριφρουρεῖτε ἐπιμελῶς τὸν ἀσθενῆ καὶ τὸν νέον. Πρὸ πάντων,
προσευχόμενοι αἰτεῖσθε τὴν ἐνδύσασιν χάριν τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, «ἵνα ὅλον τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ
ὑμῶν καὶ τὸ σῶμα διατηρηθῇ ἄσπιλον μέχρι τῆς ἐλευσί-
ας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.»

ΜΙΑ ΙΔΕΑ ΕΚ ΒΑΓΟΝΙΟΥ

Ἀπὸ Μεσολογγίου μᾶς ἔφερν ὁ σιδηρόδρομος τῆς Βαρεῖας
δυτικῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἀργεῖον. Ἐν μέσῳ τῶν σιάν
τῆς ἀρχομένης νυκτὸς μελαγχολία τις ἔρχετο νὰ με κατα-
λαμβάνῃ, ὅτε κύριος τις, τῆς σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, εἰσ-
ῆλθε καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ αὐτὸ μ' ἐμὲ βαγόνιον.

Μετὰ ἄλλων ὁμιλῶν, ἦλθεν ὁ λόγος διὰ τὸ ἐν Ἀργε-
ῖῳ γυναικεῖον συνίδριον, διὰ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ
οἰκογενειακοῦ βίου, καὶ συνεπῶς διὰ τὸ ζήτημα τῆς γυναι-
κεῖας πολυτελείας, ὡς καὶ διὰ τὰς παρεχόμενας ἄς περὶ
αὐτῆς ἀπηύθυνεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα πρὸς διαφόρους κυ-
ρίας κατὰ τὴν τελευταίαν βασιλικὴν περιοδείαν.

— Κύριε, μοι εἶπεν ἐν τέλει ὁ μεθ' οὗ συνειλεγμένῃ,
καλοὶ καὶ οἱ ἀνωθεν λόγοι, ἀλλ' ἀποτελεσματικὰ πρὸ πάν-
των τὰ ἄνωθεν παραδείγματα. Δὲν ἀρκεῖ δὲ ἐπὶ τοῦ πρῶ-
του κειμένου τὸ προσωπικὸν παράδειγμα τῆς βασιλίσσης, περὶ
τῆς οἰκίας ἡ γυναικεῖα πονηρία λέγει ὅτι, ὅ,τι ἄλλαι ζητοῦν
διὰ τῆς πολυτελείας, τὸ νὰ φιγουράρουν, ἡ Α. Μ. τὸ ἐπιτυγ-
χάνει διὰ τῆς ἀπλότητος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἡ ἀπλότης αὕτη
νὰ πραγματευθῇ εἰς ὅλον τὸν γυναικεῖον κόσμον, εἰς τὸν
ὅποιον εἶνε προσιτὰ τὰ ἀνάγκορα. Ἄς διακηρυχθῇ π. χ. ἐν
ἡμέραις ἐπισήμων παρουσιάσεων ὅτι αἱ κυρίαι πρέπει νὰ προ-
σέλθωσι μὲ ἀπερίττους ἐνδυμασίας καὶ ἄνευ παντὸς ἐπιτετι-
δεύμένου στολισμοῦ ἄς γένη τὸ ἔθιμον ὁσάκις δίδωται ἀγα-
ποτικοὶ χοροὶ, καὶ θὰ ἔλτε ἀμείως ὅτι οἱ μωροὶ καλλωπι-
σμοὶ τῆς γυναικεῖας φιλαρσείας καὶ ματαιοφροσύνης θὰ
ἐκλείψωσι ὡς διὰ θαύματος.

Ἡ ἐκ βαγονίου αὕτη ἰδέα δὲν μοι ἐφάνη ἀγαθὴ προσ-
χρῆς, ἐνόμισα δὲ ὅτι δὲν θὰ ἐσφαλῶν παραλλῶν αὐτὴν εἰς
τὴν δημοσιότητα, ἀποῦ ὁ καθημερινὸς τύπος παρέδωκεν εἰς
τὴν ἀθροιστὴν τῶν ἀμαργικῶν κενότητος καὶ ... σαρχο-
λογίας.

κακή, αλλά παρεξήγησις, ἵνα πάντα ἄλλον χαρακτηριζομένον παραλίπωμεν, ἢ ἡ ἀφορισμὴ παρελθόντων γινωσκτῶν γεγονότων, καὶ τότε μὲν, ὅτε ταῦτα συνιθάνον, λύπη μόνον βαθεῖα συνειχόμεθα, συγγνώμην τοῖς πλημμελοῦσιν ἔνωθεν ἐξαυτούμενοι, καὶ νῦν ὅτε τῷ Θεῷ θελήματι ἄφ' ἑμῶν ἀποχωρίζομεθα, εὐλαχρινῶς ὑμᾶς διαβεβαίουμεθα, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ πιστευσῃτε εἰς τὴν εὐλαχρινὴν ἡμῶν ταύτην διαβεβαίωσιν, ὅτι αὐτὴν ἀπολύτως ἔχομεν κατ' οὐδενός, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπαρμένον ἀδελφικούς χεῖλεσιν ἀπὸ μίσης καρδίας πρὸς πάντας ποιοῦμεθα καὶ πάντας διολύτως συγχωροῦμεν, αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡμεῖς παρ' ὑμῶν χριστιανικῶς ἐξαυτούμενοι.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς σφιγνόμενης καὶ ἀνιερρήματης μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους συνδεσμένης Ἐκκλησίας καὶ ὡς τέκνα μεθ' ὑμῶν ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου Γένους, ἐκ καθήκοντος ἱερωτάτου συνιστώμεν ὑμῖν τὴν μετὰ Θεοκρατικῆς εὐλαθείας τήρησιν τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης, ἣν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν παρελάβετε. Ὡς πάντοτε ὑπ' ὄψει, ὅτι ὑψίστην σημασίαν διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν ἔχει ὁ ἱερὸς οὗτος τόπος. Ἦν, ἔστι καὶ ἔσται δι' ἡμᾶς οὐχὶ χρυσός, ἀλλ' ἀδάμας ἐκάστη αὐτοῦ σπιθαμῇ. Ὡς ὑμῶν ἐξαρτᾶται νὰ τηρήσῃτε καὶ παραδώσῃτε αὐτὸν εἰς τοὺς ἐπιγενεστέους εἰς καλλίτερον θέσιν τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὐρίσκειται σήμερον. Μὴ λοιπὸν πρὸς Θεοῦ, μὴ ἀνεχθῆτε ποτε εἰς θέσιν χείρονα τῆς παρούσης νὰ περιέλθῃ ὁ ἱερὸς τόπος. Εἰς αὐτὸν οἱ πάντες τὰ πάντα ὀφείλονται. Ὡς ἀπόλυτον ἀνάγκην ἄγχι, εὐλαχρινούς, φιλογενούς ἐργασίας πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑπὸ πολλὰς ἐπιθέσεις εὐαρέστου θέσεως αὐτοῦ, γνωστῆς καὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ ἐν ὑμῖν. Μεριμνήσατε λοιπὸν πατρικῶς περὶ αὐτοῦ, ἵνα ἔχητε τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, ἥτις τὰ μέγιστα ἐνδιαφερομένη περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου, ἀγρόπιν ὅματι, ὡς καὶ ἄλλοτε παρετηρήσαμεν ὑμῖν, παρακολουθεῖ τὸν βίον, τὰς ἐνεργείας, τὰς πράξεις ὑμῶν, τὰς εὐχὰς τῆς φιλοστόργου μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἥς τὰ μητρικὰ σπλάγχνα βαθύως διατελοῦσι τετρωμένα ἐν τῇ ἀπὸ διετίας καὶ ἐντεῦθεν καταλυμαινόμενης τὸν ἱερὸν τόπον ἐκρύβει καταστάσεως, καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ καὶ τὰ μύχια τῆς καρδίας ἡμῶν γινώσκοντος μεγάλου Θεοῦ!

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυτίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Μετὰ φόβου καὶ τρόμου καταργήσατε τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰδότες ὅτι ὁ λόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ. Πνεῖσθε τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγάπῃ. Ταῖς προσευχαῖς δὲ καὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, ὡς ἡ κλησις ὑμῶν ἀπαιτεῖ, προσκαρτεροῦντες, μέμνησθε καὶ ἡμῶν ἐν αὐταῖς πρὸς τὸν Θεόν, πεποιθότες ὅτι καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ὑμῶν θέλομεν πράττει. Ἐν αὐτῷ φρονεῖτε· εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐν Κερυραῖς τοῦ Ἁγίου Ὁρους τῇ 5 Ἰουνίου 1898.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΟΥ

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ζωγράφου κ. Παύλου Ματθοποῦλου πρὸς καὶ φίλον, καλὸν ἐκρίναμεν ἡ' ἀποσπάσωμεν τὰ ἀκόλουθα, ἕξια τῆς προσοχῆς τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν:

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ σιδηρόδρομος πλησιάζει πρὸς χωρίον τι. Μακρόθεν διακρίνεται ἐν ἡ' δύο καθυνοστάσια, πάντοτε μεγαλοπρεπέστατα, ἐσπόμενα τοῦ χωρίου.

Πλησιάζετε ἐτι μᾶλλον καὶ συναντᾶτε ἀπομεινωμένους οἰκισκούς χωρικῶν. Δύνασθε νὰ τὰ φαντασθῆτε ὅλα αὐτὰ τὰ σπιτάκια, εἰς τὰ ὅποια γνωρίζετε ὅτι κατοικοῦν ἐργᾶται τῆς ἀξίνης, καθαρά, κατακάθαρα, κομψά, χωρὶς ἐνα τοῖχον ξεφτισμένον, μετὰ τὸν περίεχον φουτευμένον. Παρὰ τὴν γωνίαν τοῦ οἰκισκου εἶνε αἰφνης ὀλίγα ξύλα πρὸς καύσιν. Εἶνε κομμένα μετὰ τὸ πρῶν καὶ τοποθετημένα εἰς πυραμίδας ποικίλων σχημάτων.

Μετὰ ἐν ἡμερονύκτιον εἰς τὸ Μόναχον. Λάβετε ὡς βάσιν τί εἶνε ὁ γερμανὸς χωρικός διὰ νὰ συμπεράνητε τί εἶνε ὁ τῆς πόλεως καὶ τί ἡ πόλις του.

Τί κτήρια κομψότατα καὶ μεγάλα. Τί τάξεις, τί καθαριότης, τί ἡσυχία! Τὰ ἀντιλαμβάνεσθε αὐτὰ ἐν ἀκαρεῖ.

Ἀνθρωποὶ λέγεται εἶνε αὐτοὶ;

Δὲν θὰ ἀπαντήσῃτε μίαν φυσιογνωμίαν μάγχα. Τὸ στοιχεῖον τῆς «μπερμπατιδῆς» ἀπολύτως ἄγνωστον! Τὴν «φρόνησιν» δὲν τὴν συναντᾶτε οὐδαμῶς. Ὁ λοῦστρος εἶνε εὐγενέστατος, καθαρώτατος! τὸν ἐντρέπεσθε. Σὰς χωριετὰ στρατιωτικώτατα καὶ ἀρχαῖς τὴν ἐργασίαν του (βεβαίως δὲν γονατίζει). Σὰς καταλαμβάνει μελαγχολία, ὅταν ἐνθυμῆσθε τὴν Ἑλλάδα. Ἀναγινώσκετε μὲν διάφορα πράγματα καθημερινῶς, τὰ ὅποια σὰς καθιστῶσιν ἐνήμερον ἀπιστοῦντες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ὅταν ἐλθῇτε ἐδῶ καὶ τὸν ἴδῃτε τὸν πολιτισμὸν αὐτὸν ΨΗΛΑΦΗΤΟΝ καὶ εἰς τὰ καθέκαστά του, τότε ἐννοεῖτε πόσον εἴμεθα ὀπίσω. Μήτε εἰς τὸ νῦν των!

Εἶνε φυσικὰ εὐγενεῖς ἄνθρωποι, ἄθροισμα τῆς τάξεως καὶ τοῦ καλοῦ. Ἡ πολιτικὴ εἶνε πολιτικὴ πάντοτε καὶ λησμονῶν τί μᾶς ἔκαμαν ἐσχάτως. Ἐν τούτοις τίς οἶδεν ἂν τὸ ἄδικον εἶνε ὅλον ἰδικόν των; Τὴν κρίσιν μου δὲ αὐτὴν δὲν τὴν ἐκφέρω σπουδᾶς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν Γερμανῶν, ἔπαγε! Ἀπεναντίας ἐκ τοῦ μικροῦ κόσμου τοῦ πτωχοῦ μᾶλλον ἐννοεῖ κανεὶς καλλίτερον τὸν χαρακτῆρα ἐνός Ἰθύνου· διότι τὸν πλούσιον ἢ ἀνάπτυξιν τὸν μεταβάλλει πάντοτε. (ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Πρωτοβουλία τοῦ ἐν Ἁγίῳ τμήματος τῆς «Ἀναπλάσεως» ὑπεβλήθησαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ἀναφοραί, φέρουσαι ὀκτακοσίας ὑπογραφὰς ἐμπόρων, κτηματιῶν, ἐπιστημόνων, καταστηματαρχῶν, καὶ ἐξαυτούμενων τὴν νομοθετικὴν καθήκονσιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

Καὶ ἐν Πύργῳ, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκτὶ τμήματος τοῦ ἡμο-

τίμου Συλλόγου, μετὰ πολλῆς προθυμίας ὑπογράφονται ἀναφοραὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ εὐσεβὲς μέτρον, ἀπαραίτητον πρὸς γενναίαν ἐργασίαν ὑπὲρ τῆς καθόλου ἡμῶν ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

ΦΙΛΩΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινῶν τὰ ἀκόλουθα.

Ἐν ἔτει 1860 εὐαρίθμοι Χριστιανοὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κοινοῦ Σταυροδρομίου διαργάνωσαν Ἀδελφότητα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ. ὑπὸ χριστιανικωτάτου ζήλου ἐμφορομένη ἡ Ἀδελφότης αὕτη κατάρθωσε διὰ τῶν μικρῶν τῆς πόλεως ἡ' ἀνεγείρη καὶ συντηρῇ παρεκλήσιον εἰς μνήμην τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου. Βραδύτερον τὸ παρεκλήσιον τοῦτο μὴ ἐπαρκούν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς αὐτοῦς ὁλονὲν συνοικίας ἐκείνης κατηδαφίσθη καὶ ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ἀνηγέρθη πολλὴ εὐρυχωρότερος καὶ μεγαλοπρεπέστερος ναὸς τιμηθεὶς ἀποφάσει τῶν ἐνοριτῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐκτοτε τῆς συνοικίας δυναμένης πλέον νὰ συντηρῇ ἀξιοπρεπῶς τὸν ἱερὸν τοῦτον ναόν, ἡ Ἀδελφότης περιώρισε τὴν δρᾶσιν αὐτῆς εἰς ἔργα φιλοanthρωπίας ἐξασκουμένης εἰς τοσούτῳ εὐρύτερον κύκλον ὅσῳ οἱ πόροι αὐτῆς ἐπέτρεπον τοῦτο. Πράγματι δὲ ὡς ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς τοῦ ἐκδθέντος τύποις τῇ 1873, καὶ τῆς μαρτυρίας τῶν βιβλίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος καταφαίνεται, ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς ἔταξεν ἡ Ἀδελφότης μεταξύ ἄλλων τὴν ἐκπαίδευσιν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων παιδίων, τὴν πρὸς ὁμοδόξους ἐνδεεῖς χρηματικὴν ἀρωγὴν, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀγοσθεργίαν. Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις ἐχορήγει ἐκ τοῦ καθαροῦ αὐτῆς εἰσοδήματος ποσοστὸν τι ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ὁποίου ἱκανῶς στρογγύλον διέθεμα ποσόν.

Ἡ τοιαύτη τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἀδελφότητος πορεία ἐξηκολούθει μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὅποτε ἔνεκα τοῦ θανάτου πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τινῶν ἄλλων λόγων, ἡ δρᾶσις τῆς Ἀδελφότητος περιστελλομένη βαθυκῶν, περιωρίσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τέλεσιν ἐτησίας πανηγύρεως ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ προστάτου αὐτῆς Ἁγίου.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι Νοεμβρίου μηνὸς ἔτους 1896, ὅποτε εὐαρίθμοι νέοι ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν τῆς Κοινοῦ Σταυροδρομίου ἀπεφάσισαν τὴν ἀναύστασιν τῆς ἡθελίσης Ἀδελφ. ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἁγίου Μηνᾶ» ἐχούσης ὡς βάσιν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τὴν φιλοanthρωπείαν, ἐξασκουμένην ἀποκλειστικῶς πρὸς στήριξιν ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτῶν ἀπόρων μαθητῶν φοιτῶντων ἐν ταῖς Σχολαῖς τῆς Κοινοῦ Σταυροδρομίου Πύργου.

Ἡθικῶς δὲ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς ἀξιοτιμῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἥτις πᾶν εὐγενῶς ἐπέτρεψε τὴν ἐν τῇ ἐπιτροπικῇ τοῦ ναοῦ ἐγκατάστασιν αὐτῆς

ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τοῦ ἁγίου Μηνᾶ κατήρξατο τοῦ χριστιανικοῦ τῆς ἔργου. Ἡ δὲ Μετ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ Φιλόδοτος αὕτη Μήτηρ ἡ αἰετοπτερὴ τὰ τοιαῦτα ἔργα ὑποστηρίζουσα καὶ ἐπικουροῦσα, μάλιστα δὲ ὅπου Κωνσταντίνῳ παρ' ἀνδρῶν ἀνταξίων τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς ἔστιν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινῶς ὁ Ε'. ὁ πάντως καλὸς ζήλωτής καὶ προστάτης, ἀσμένως ἀποδεχθεὶς τὴν περὶ ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως αἴτησιν τῆς Ἀδελφότητος, παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τῶν Πατριαρχ. Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπισήμως ἀνεγνώρισεν αὐτὴν, ἐπιθεωρήσασα δὲ καὶ τὸν Κανονισμὸν αὐτῆς ἐπεκύρωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέθηκε τὴν Προεδρίαν αὐτῆς εἰς τὸν πανοσιολογιώτατον Πρωθιερέα τῆς Κοινοῦ Σταυροδρομίου κ. Νέστορα Σουγλίου, ἄνδρα λόγιον καὶ διὰ πολλῶν προσόντων πεποικισμένον. Ἡ αὐτοῦ Θεοφιλία ὁ χωρεπίσκοπος Πύργου κ. Γερμανὸς Καραθαγγέλης, ὁ πᾶν ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύων ἐν Πύργῳ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, ἐκτάκτως προεδρεύσας τῆς Ἀδελφότητος, ἐγκαθίδρυσε τὸν νέον αὐτῆς πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ προεδρείου μέλη, εὐχρηθεὶς ἅμα ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος τὰ βέλτιστα, καὶ ἐνθέρμως συγχαρεὶς τοῖς μέλεσι διὰ τὸν σπουδαῖον σκοπόν, ἐν ἐπιδιώκουσι, ὅλῃ τὴν εἰς τὰς σπουδὰς αὐτῶν ὑποστήριξιν καὶ ἀρωγὴν τῶν ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν μαθητῶν, ὑπεσχέθη ἡθικὴν καὶ ὕλικήν συνδρομήν.

Χάρει εἰς τὸν νέον αὐτῆς Πρόεδρον ἡ Ἀδελφότης πιστεύει νὰ δυνηθῇ νὰ καταρτίσῃ καὶ Κυριακὸν μάθημα ἀναλόγως τῶν πύργων καὶ μέσων αὐτῆς.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

— Ἡρώτης τις τὸν Λυκαῖον, διατὶ ἐνομοθέτησεν ἄπροιμοι νὰ ὑπανδρεύονται αἱ κόραι. Τὸ ἔκαμα, εἶπε, διὰ νὰ μὴ μένουν μερικαὶ ἄγροι ἔνεκα πτωχείας, διὰ νὰ μὴ ἐπὶζήτωνται ἄλλαι ἔνεκα περιουσίας, ἀλλ' ἀποβλέποντες οἱ νέοι εἰς τὸν τρόπον τῶν νεανίδων, ἐκλέγωσιν αὐτὰς ἔνεκα τῆς ἀρετῆς των. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ κατήγγειλεν ἐν Σπάρτῃ τὸν καλλωπισμὸν.

— Ὅτε μερικοὶ ἐθαύμαζον μεταξύ τῶν βαρβαρικῶν λαφύρων πολυτελεῖς καὶ βαρυτήτους ἐνδυμασίας, καλλίτερον δι' αὐτούς, εἶπεν ὁ Πausanias, ὅα ἦτο ἂν οἱ ἴδιοι ἤζουν πολὺ καὶ ὅχι τὰ πράγματά των.

— Διεφέροντο ἀδελφοὶ μεταξύ των, καὶ οἱ Σπαρτιάται κατεδίκασαν εἰς πρόστιμον τὸν πατέρα των, διότι δὲν ἔκαμε τοὺς υἱοὺς του τοιούτους, ὥστε νὰ ὁμοιωσῇ.

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ

Εἰς τὰς ΛΑΪΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΒΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς τὴν Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Θ — Θ μ. μ.

Κυριακῇ 12 Ἰουλίου Τιμὸς Ἀναστασίος.

Τετάρτῃ 15 Ἰουλίου Κ. Διαλησημάς.

Σαββάτῳ 18 » Δ. Παπαδόπουλος.

Εἰς τὴν 12^{ην} ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας

Εὐφρόνης 12—13 ὡς 1)2—13 μ. μ.

Κυριακῇ 12 Ἰουλίου Ζήμιος Τυπάλδος.

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶς Ἱερὸν τῆς Ἀναπαύσεως

ἐν τῷ ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ

Κυριακῇ 12 Ἰουλίου 5—6 Κ. Διοκλητῆς

Ἐν τῷ Ζαννελῷ Ὁμοφρονοῦφῳ

Πέμπτη 16 Ἰουλίου 8—9 Σμ. Μιτατάκης.

Σάββατον 18 » 8—9 Γ. Ἀγγελόπουλος

Εἰς τὴν λαϊκὴν Σχολὴν Τριμευτηρίου

Ὀικονομίας 8—9

Σάββατον 11 Ἰουλίου Ἀρχιμ. Γ. Μαρτίνος.

Εἰς τὴν φυλακὴν Συγγρού.

Παρασκευὴ 10 Ἰουλίου 7 1/2—8 1/2 π.μ. Τ. Ἀναστασίου.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 19^{ης} Ἰουλίου 1898.

Τὰ τῆς αὐριον Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλέπει εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐταιθρ. δηλοιοῦνται τὰ τῆς μεθεπόμενης, ὅπως περιέχονται ἐγκρίτως εἰς χεῖρας παντων.

Κεῖμενον

Ὁ Τίμων Τίτις, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε δι-
αδοξασθῆναι, ἵνα φροντίζῃς καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευ-
κότες τῷ Θεῷ ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ἀφελίμα τοῖς ἀνθρώ-
ποις. Ὁ Μωρᾶς δὲ ζητήσῃς, καὶ γενεαλογίᾳς, καὶ ἔρεις καὶ μάχης
νομικῆς περίεργον· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Ὁ Αἰρετικὸν
ζῶντων μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεύσαν παρὰ τοῦ, ὃ εἶδὼς ἐπὶ
ἐξοστρακιστοῦ, ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὡς αὐτοκατάκριτος. Ὁ ὅταν
πάρῃ Ἀρτεμῶν πρὸς σέ, ἡ Τυχικὴν, σπουδάζον ἐλθὼν πρὸς με εἰς
Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κίτρινα παρὰ χεῖράς σου, καὶ Ζηνᾶν τὸν νομικὸν
καὶ Ἀπολλῶν σπουδάζοντες πρέμψον, ἵνα μὴ δύνανται αὐτοῖς λείπειν. Ὁ Μαν-
θανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγ-
καίς γρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἀκαρποί. Ὁ Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ
πάντες. Ἀσπάζονται τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν (Τίτ. γ' 8—15.)

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ὁ Τίμων Τίτις, ὅτι ἡμεῖς ἄλλοτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς,
πλανώμενοι, δουλοὶ εἰς ἐπιθυμίας καὶ εἰς ἡδονὰς διαφόρους· ὅτι ἐξώ-
μεν εἰς τὴν κακίαν καὶ εἰς τὸν φθόνον· ὅτι ἡμεῖς μισήτοί καὶ ἐμι-
σοῦμεν ἀλλήλους· πρὸς δὲ ἐπὶ μὲς ἔσφαον ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Θεός,
ὅτε ἐφανερώθη ἡ ἀγαθότης καὶ φιλανθρωπία του· ὅτι μὲς ἔσφαον
ὅτι διὰ τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης· μὲς, τὰ ὅποια ἡμεῖς ἐπράξαμεν,
ἀλλὰ διότι εἶναι ἐλεήμων· ὅτι μὲς ἔσφαον διὰ τοῦ βλαπτικῆς, τὸ
ὅποion φέρει νέαν μέρμερον εἰς τὴν ψυχὴν· ὅτι μὲς ἔσφαον διὰ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὅποion φέρει ἀνακαινίσιν, εἰς τὸν ὅσον ἀνθρω-
πον· ὅτι τὸ χάρισμα τοῦτο τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχάρισεν εἰς
ἡμᾶς πλουσίως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ Σωτὴρ μας· ὅτι
ὅλα ταῦτα τὰ ἔκκαμε, διὰ τὸ κερθώμεν δικαιοὶ ἐνεκ τῆς ἀξιωμα-
θίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ διὰ τὸ γίνωμεν ἀπὸ τοῦδε διὰ τῆς ἐλ-
πίδος κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς· ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀλήθεια
ἅψα πείσεως καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων θέλω νὰ ἐμι-
λῇ καὶ τὰς ἀληθείας ταύτας νὰ πιστοποιῇ, διὰ τὸ φροντίζουσιν ὅσοι
ἔχουν πιστεύσει εἰς τὸν Θεὸν νὰ γίνωνται προστάται καὶ ὑποστηρι-
κταὶ καλῶν ἔργων, εὐεργετοῦντες τοὺς ὁμοίους των, καθὼς εὐεργετή-
θησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοιαῦτα κηρύγματα εἰς τοιαῦτα ἔργα κινουμένα,

Εἰς τὴν ἑρμηνευτικὴν παράφρασιν προσετέταμεν καὶ τοὺς πάντα
προηγούμενους στίχους, διὰ τὸ γνωστῇ τῇ εἰς ἐπὶ πιστὸς λόγος, τὸν
ὅποion συμβουλεύει ὁ Παῦλος τὸν μαθητὴν του καὶ πρῶτον ἐπίσκο-
πον τῆς ἐκκλησίας τῶν Κρητῶν Τίτον νὰ διδάσκη καὶ νὰ πιστοποιῇ
εἰς τὸ ποίμνιόν του.

ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ἀφελίμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ὁ τὰς δὲ με-
ρὰς συζητήσεις καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν γενεαλογιῶν καὶ τὰς ἐρίδας καὶ
τὰς μάχας διὰ τὸν μωσαϊκὸν νόμον, ὅλα αὐτὰ νὰ τὰ ἀπομαρτυρῇ εἰς
τὰ κηρύγματα σου, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταια. Ὁ ὅταν μεταξὺ
τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας σου εἶναι κανεῖς ἀνθρώποις αἰρετικοί, νὰ
τὸν συμβουλεύῃς μίαν καὶ δύο φορές· ἀλλ' ἐπειτα, ἂν ἐπιμένῃ εἰς
τὴν αἵρεσίν του, νὰ τὸν ἀφῇγης καὶ νὰ τὸν ἀφορίζῃς ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας· ὁ δὲ πρὸς νὰ γνωρίζῃς ὅτι ὁ τοιοῦτος αἰρετικὸς εἶναι
ὅπως δι' ὅλου διεστραμμένος καὶ ἀδιόρθωτος καὶ ἀμαρτάνει ἐν γνώσει
κατακρινόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας του συνειδήσεως. Ὁ ὅταν πέρῃ
πρὸς σέ τὸν Ἀρτεμῶν ἢ τὸν Τυχικόν, νὰ σπεύσῃς νὰ ἔλθῃς πλη-
σίον μου εἰς τὴν Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἔχω ἀποφασίσει νὰ περάσω
τὸν χειμῶνα. Ὁ τὸν νομικὸν Ζηνᾶν καὶ τὸν Ἀπολλῶν νὰ κατευοδώ-
σῃς προνοῶν περὶ αὐτῶν μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, διὰ τὸ ἔχωσι τὰ
χεῖρά σου εἰς τὴν εὐαγγελικὴν των περιοδεῖαν, καὶ νὰ μὴ ἔχωσι καμ-
μίαν ἑλλείψιν. Ὁ νὰ συνισπέρῃς δὲ πρὸς τοῦτο τὰ μέλη τῆς ἐκ-
κλησίας σας, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ μάθουν νὰ γίνωνται προστάται καὶ
ὑποστηρικταὶ τῶν καλῶν ἔργων συνισπέρωντες διὰ τὰ ἀναγκαζοῦντα
πρὸς συντήρησιν τῶν κηρύκων τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ τὸ μὴ εἶναι
ἀκαρποί. Ὁ Σὲ ἀσπάζονται ὅλοι οἱ μετ' ἐμοῦ. Πρόσφερε τοὺς ἀσπα-
σμούς μας καὶ εἰς τοὺς πιστοὺς, οἱ ὅποιοι μὲς ἀγαπῶσιν. Ἐῖθε νὰ
ἔχητε πάντες τὴν θεῖαν χάριν. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 19^{ης} Ἰουλίου 1898.

Κεῖμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑπαί εἰστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπὶ τῶν ὄρων· κειμένη οὐδὲ καί-
σοις λύχνον, καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν μέτρον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυ-
χνὴν καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ
δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι
ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι,
ἀλλὰ πληρῶσαι. Ὁ μὴ γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτις ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ, ἴσως ἐν ἡμέρᾳ κεραταῖα οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου,
ὅτις ἂν πάντα γένηται. Ὁς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὁ δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ,
οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. (Ματθ. ε' 14—19.)

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς μαθητάς του· Σαῖς εἰσθε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· διὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φανῇτε ὡς τοιοῦτοι, καθὼς εἶναι
ἀδύνατον νὰ κρυβῇ ἡ πόλις, ἡ ὅποια εἶναι ἐκτεθειμένη ἐπάνω εἰς ὄρος.
Καθὼς δὲ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἀνέψωσι λύχνον, δὲν τὸν κρύπτουν ὑπο-
κίτω ἀπὸ τὸ σκεῦος τῆς μετρήσεως τῶν γεννημάτων, ἀλλὰ τὸν το-
ποθετοῦν εἰς τὸν λυχναστάτην ἐπὶ τόπου ὕψους καὶ ἐπιφανοῦς, διὰ τὸ
λάμπει καὶ φωτίζει πάντας τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς τῆς οἰκίας, οὕτω
καὶ σὺ, οἱ ὅποιοι ἐμορφώθητε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λαμπροὶ καὶ φωτεινοί,
θὰ ὡφωθῇτε εἰς περιφανὴ θέσιν. Ὅστε νὰ λάμπῃ τὸ φῶς σας ἐμπρο-
σθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τὸ ἴδωσιν οὗτοι τὰ καλὰ ἔργα σας καὶ
νὰ δοξάσωσι τὸν οὐρανίον πατέρα σας. Μὴ νομίσητε ὅτι ἐγὼ ἦλθον
διὰ νὰ καταργήσω τὸν μωσαϊκὸν νόμον ἢ τὰς προρρήσεις καὶ τὰς
ἠθικάς διδασκαλίας τῶν προφητῶν· δὲν ἦλθον νὰ τὰ καταργήσω,
ἀλλὰ νὰ τὰ ἐκτελέσω, νὰ τὰ εκπληρώσω καὶ νὰ τὰ τελειοποιήσω.
Ναί, σὰς λέγω μετὰ πάσης βεβαιότητος, μέχρι τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος, ὅτε ὁ ἀνακαινισθὴς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, οὔτε ἐν ἰσῶι οὔτε
ἐν γραμμίδιον ἐξ ὧν γράφει ὁ νόμος δὲν θὰ μείνῃ ἀνεκτελέστον,
ἀλλ' ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θὰ ὡφίστανται ἀμετάβλητοι, ὥς οὐ νὰ
ἐκτελεσθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα εἰς τὰς ἁγίας Γραφάς. Ὁ δὲν λοι-
πὸν εὐρεθῇ ἐπιστάθην ὁ ὅποιος νὰ παραβῇ μίαν ἀπὸ τὰς εὐαγγε-
λικὰς ἐντολάς μου, αἱ ὅποια φαίνονται ὅτι κάμνουν λόγον περὶ ἐν-
τολῶν καὶ ἐλαχίστων πραγμάτων, καὶ ὁ ὅποιος νὰ διδάξῃ τοὺς ἄν-
θρώπους νὰ παραβαίνουσιν ὁμοίως τὰς ἐντολάς μου ταύτας, ὁ τοιοῦτος
θὰ εἶναι καὶ ὁ ἀνομασθὴς ἐντελής καὶ οὐτεδανὸς εἰς τὴν μέλλουσαν αἰ-
ωνίαν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἐπιστάθην δὲ ἥθελε ποιῇσαι τὰς εὐαγ-
γελικὰς ταύτας ἐντολάς μου καὶ ἥθελε διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ
τὰς ἐκτελέσωσιν, ὁ τοιοῦτος θὰ ἀνομασθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν.

Κ. Α. Καλλιστῆς

Τύποις Ἰωάννου Νικολαΐδου.